

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din data de

Președinte :

Judecător :

Grefier :

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cererii formulate în baza legii contenciosului fiscal de reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. înregistrată la data de reclamanta S.C. a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Brașov și D.R.V. – S.S.V. Brașov solicitând anularea actului administrativ – fiscal Decizia Nr. emisă de pârâta 1 și comunicat la data de anularea procesului-verbal de control nr. și suspendarea executării actului administrativ-fiscal contestat până la soluționarea acțiunii și obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, reclamanta arată că a formulat contestație împotriva procesului-verbal de control nr. prin care s-a stabilit în sarcina subscrisei suma de lei RON reprezentând taxe vamale, comision vamal,

TVA, dobânzi și penalități, solicitând anularea acestui act emis de Direcția Regională Vamală Brașov cu încălcarea prevederilor legale.

Reclamanta susține că a luat cunoștință despre existența procesului-verbal menționat la data primirii somației nr. _____ are avea, ca anexă, procesul-verbal și, prin contestație, a solicitat și repunerea în termenul de contestație.

Având în vedere că abia la data comunicării somației nr. _____ reclamanta a aflat despre existența procesului-verbal, reclamanta arată că decizia DGFP Brașov de respingere a plângerii ca nedepusă în termen, este totalmente eronată.

Pe fond, reclamanta arată că în mod eronat și nejustificat inspectorii din cadrul Direcției Regionale Vamale au procedat la recalcularea taxelor vamale, iar aceasta prin prisma faptului că mărfurile importate sunt produse în comunitatea europeană și fac parte din categoria celor care, potrivit prevederilor legale incidente în materie, beneficiază de tratament preferențial.

În condițiile în care, până la acest moment, nu s-a procedat la sancționarea subscrisei pentru presupusa contravenție săvârșită, așa cum însuși organul constator recunoaște cu ocazia întocmirii procesului-verbal, se apreciază că acesta a fost emis cu încălcarea normelor imperative ale legii, cu atât mai mult cu cât nu se indică niciieri în cuprinsul procesului-verbal contestat documentele care au stat la baza emiterii sale.

Organului constator îi revine obligația de a face dovada veridicității celor reținute ca fapte contravenționale în actul de aplicare a sancțiunii, ceea ce în speța de față nu s-a îndeplinit.

Reclamanta consideră că prejudicierea sa din această perspectivă este evidentă, existând serioase suspiciuni asupra legalității actului contestat, fiind necesară suspendarea executării actului administrativ atacat, în cauză fiind îndeplinite condițiile prev. de art. 184 Cod Procedură Fiscală coroborate cu cele ale pct. 11 Anexa Ordinului nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Cod Procedură Fiscală.

Reclamanta apreciază ca fiind necesară respectarea principiului bunei-credințe care ar trebui să caracterizeze relațiile dintre agenții economici și organele de control din cadrul ANAF.

Reclamanta învederează instanței și faptul că facturile externe pentru care s-a recalculat în sarcina sa datoria vamală, reprezintă, fiecare, facturi în valoare totală de până la _____, care au inserată mențiunea prevăzută de Protocolul nr. 4 referitor la definirea noțiunii de „produse originare”, respectiv, dovada originii este făcută conform art. 16 coroborat cu art. 21: „de către exportator pentru orice transport constând în unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește _____”.

În baza acestei declarații, produsele originare din Comunitate beneficiază, la importul în România, de prevederile Acordului european instituind o asocieră

între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre, pe altă parte, semnat la Bruxelles la 01.02.1993.

Față de aceste prevederi, se consideră că în sarcina reclamantei nu poate reținută nicio datorie vamală, în baza art. 141 coroborat cu art. 148 din Codul Vamal, așa cum eronat a reținut Organul de Control al DRV Brașov respectiv, DGFP Brașov, reclamanta beneficiind de regim preferențial la import iar obligația autorității vamale, în baza art. 64 din Codul Vamal, era aceea de a realiza „procedura de vămuire și de încasare a datoriei vamale afere drepturilor de import” iar, în conformitate cu art. 141 „... în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import..., datoria vamală naștere în momentul înregistrării declarației vamale”.

Cu privire la suspendarea executării procesului-verbal, în condițiile prevăzute de art. 14 din Leg.554/2005, reclamanta arată că împotriva sa s-a pornit executarea silită iar cazul bine justificat există având în vedere cuantumul rambursului al sumei, de lei RON.

În dovedire, reclamanta a depus procesul-verbal de control și decizia nr.

Prin întâmpinare, Direcția Regională Vamală Brașov a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică.

Cu privire la cererea de suspendare, DRV Brașov solicită respingerea cererii întrucât nu rezultă, din nici un înscris depus, că datoria vamală stabilită prin p.v.c. este considerabilă în raport cu profitul societății, profit care nu este cunoscut, nu sunt depuse înscrisuri cu privire la conduita fiscală a societății și s-a făcut dovada unei puternice stări de îndoială a legalității p.v.c., care se bazează pe o prezumție de legalitate și adevăr.

Pe fondul cauzei, DRV Brașov arată că p.v.c. a fost comunicat la controlul vamal când acesta a fost înregistrat în evidențele contestatoarei sub aspectul că așa încât excepția de tardivitate a fost în mod corect admisă de DGFP Brașov față de dispozițiile art. 176 Cod Procedură Fiscală.

Cu privire la repunerea în termenul de formulare a contestației, Procedură Fiscală nu reglementează instituția repunerii în termenul de formulare a contestației, așa încât o astfel de cerere trebuie soluționată prin raport la dispozițiile art. 103 Cod Procedură Civilă. Or, în caz, contestatoarea nu poate prezenta dovada împiedicării printr-o împrejurare mai presus de voința sa.

Cu privire la p.v.c. se arată că, descoperindu-se cu ocazia efectuării controlului vamal ulterior în cadrul căruia s-a constatat că bunurile în discuție obiectul anumitor facturi externe nu sunt mărfuri de origine preferențială în sensul Protocolului referitor la denumirea noțiunii de „produse originare”, bunurile în discuție nu pot beneficia de tarif preferențial.

Pârâta DGFP Brașov, prin întâmpinare, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind inadmisibilă, a cererii de suspendare, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 185 al. 2 Cod Procedură Fiscală, este necesară depunerea unei cauze pentru a mai arată că, având în vedere data la care reclamanta a luat cunoștință

existența p.v.c. și dispozițiile art. 176 Cod Procedură Fiscală, contestația a fost în mod corect calificată ca fiind tardivă, așa încât nu a mai fost necesară verificarea contestației pe fond.

Reclamanta a achitat taxa judiciară de timbru și timbru judiciar, conform chitanței aflate la .

Prin Încheierea din data de , instanța a fixat, în temeiul dispozițiilor art. 185 al. 2 Cod Procedură Fiscală, o cauțiune în cuantum de 20% din suma contestată, în vederea soluționării cererii de suspendare.

Prin cererea înregistrată la dosarul cauzei la data de , reclamanta a invocat excepția neconstituționalității art. 185 din O.G. nr. 92/2003.

Prin Încheierea din data de , instanța a respins, ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale, încheiere care a fost casată cu privire la această soluție așa încât, prin Încheierea din data de , a fost sesizată Curtea Constituțională iar cauza a fost suspendată până la soluționarea excepției.

Prin Decizia , Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din O.G. nr. 92/2003.

În urma soluționării excepției de neconstituționalitate, cauza a fost repusă pe rol stabilindu-se termen când a fost admisă cererea de amânare formulată de reclamantă motivată de faptul că administratorul societății este plecat din țară. Reclamanta a fost citată cu mențiunea achitării cauțiunii stabilite prin Încheierea din . Pentru noul termen de judecată, reclamanta a formulat din nou cerere de amânare, cu același motiv ca și pentru prima cerere, cerere care a fost respinsă având în vedere posibilitatea reclamantei de a fi reprezentată în instanță de un avocat sau de o altă persoană împuternicită în acest sens.

Prin Încheierea din data de , având în vedere neîndeplinirea obligației de plată a cauțiunii, stabilită în temeiul dispozițiilor art. 215 din O.G. nr. 92/2003, cererea de suspendare a fost respinsă, nemaifiind analizate și celelalte condiții prevăzute cu privire la suspendare întrucât cerința-premisă – de achitare a cauțiunii – nu a fost îndeplinită.

Pentru a nu se încălca dreptul la apărare, a fost amânată pronunțarea în vederea depunerii de concluzii scrise.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin decizia nr. , DGFP Brașov a hotărât respingerea contestației formulate de petenta , ca nedepusă în termen.

În motivarea acestei soluții, pârâta DGFP Brașov a reținut faptul că termenul de depunere a contestației este, potrivit dispozițiilor art. 176 al. 1 din O.G. nr. 92/2003, de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii, respectiv de la data prezentării contribuabilului, potrivit art. 43, la sediul organului fiscal emitent și a primirii

Raportat tuturor considerentelor expuse, va fi respinsă, ca nefondată acțiunea formulată de reclamantă în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge, ca nefondată, acțiunea formulată în contencios administrativ-fiscal de reclamanta

., cu sediu în mun. .d. Brașov
în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Brașov, cu sediu în Brașov, B-dul M. Kogălniceanu, nr. 7 și Direcția Regională Vamală Brașov, cu sediu în Brașov, Str. Hărmanului, nr. 50, Jud. Brașov.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi,

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,